

באר-שבע

עלייתו ונפילתו של קבלן הקולות

רק לפני שמונה שנים קצרות היה דויד מוזו אחד מיקירי באר-שבע. איש עשיר ואפוף תהילה, שכל מכובדי העיר הסתופפו בצל קורתו. כיום, מוזו הוא ירקן צנוע, החובע את העירייה על ביזיון בית-המשפט, כשאיש מאותם הימים אינו מוכן להכירו. סיפורו הוא קלאסי למתרחש במוקדי ה-שילטון בישראל השנייה.

כל הירקנים למפא"י. ב-1963 הת-קיימו הבחירות לעיריית באר-שבע, בהן זכה אליהו נאווי בראשות העיר. מוזו, ש-

פניו הירקנים למקומם החדש, כל עוד הצו בתוקף. ב-4 לספטמבר הפך הצו לפסק-דין. העירייה לא התכוונה לשתוק למוזו על יוזמתו. לפני כחודש ימים, קיבל מוזו הודעה כי עליו לסלק את הסככה שלו ש-בשוק. ימים ספורים אחר-כך, כאשר איש לא היה שם, הופיעו פקחים והרסו אותה.

לפרנס אהף משפחות. מוזו פנה שוב לבית-המשפט. שופט-השלום הראשי בבאר-שבע, יעקב גנון, נענה לבקשתו, הוציא נגד העירייה הזמנה בעניין כוזב בייחודי. הגיב מוזו. "העירייה פשוט מחפשת ל-התנקם בי, בגלל שאני מייצג את הירקנים, בגלל שאני עומד בראש המאבק שלנו להת-קיים ולפרנס בכבוד כאלף נפשות התלויות בנו. בגלל זה נאווי ברוגז איתי, לא מוכן אפילו לדבר איתי. כל מה שעשיתי בשבילו

מוזו וידידיו * להתקיים בכבוד — זה הכל

— זה הוא כבר הספיק לשכות. הכושי עשה את שלו, הכושי יכול כבר ללכת.

סער

השופט נזף

בלישכת-הסעד

"חוקי הסעד לא שייכים ללישכת-הסעד — אלא להיפך. על הממונים בלישכת-הסעד לנהוג בהתאם לתפקידם." במילים אלו, סיכם שופט בית-משפט השלום בכפר-סבא, השופט מנחם בכורזיק, את נזיפתו החמורה במנהלת לישכת-הסעד המקומית, שושנה דובובי, בגין יחס בלתי-הולם מצידה לאדם הנזון לטיפול, ומסירת דו"ח כוזב למבקר המדינה.

פרגדיה. המדובר בתביעה פלילית ש-הגישה לישכת-הסעד בכפר-סבא, באמצעות המשטרה, נגד אלברט מנחם, י"פיה הופיע מנחם ב-30.6.70 בלישכת-הסעד, וביקש ל-שוחח עם מנהלת הלישכה. מאחר והיה זה יום שישי, בו אין קבלת-קהל, סירבה זו לקבל אותו. לדברי התביעה, התפרץ מנחם לחדרה, התפרע ודחף אותה.

בכתב-ההגנה, לעומת זאת, שהגיש מנחם באמצעות עורך-הדין מנשה בר-שלטון, מצ-טיירת תמונה שונה. תמונה החושפת מת-דלים של עובדי-ציבור, אשר לא רק שנכ-שלו בטיפולם במשפחה שהוכחה כסרגדיה, כפי שהתיימרו לעשות, אלא אף חיפו על מחדלים באמצעות מסכת שקרים.

המישה ירדיו גרים בכורן. אלברט מנחם (45), יוצא עיראק, הינו אב לחמישה ילדים. לפני שמונה שנים נפטרה אשתו, הו-תירה אותו מטופל בילדים, שהקטן ביניהם היה בן שנה וחצי. למרות זאת, ולמרות עבודתו כפועל-דחק, לא פנה לבקש עזרה.

• עומד נואם: ראש עיריית באר-שבע, אליהו נאווי. יושבים, מימין לשמאל: עורך-דין אליהו צוקר, מנהל בל"ל יצחק בליימן ודויד מזוז. ** השם מוסחה.

בעזרת אימו הישישה, שעברה לגור עימו, גידל והינך את הילדים. לפני שנתיים נפטרה הסבתא, ואלברט עצ-מו, מרוב סבל ועמל, חלה בשחפת. רק אז פנה ללישכת-הסעד, גולל את סיפורו בפני שושנה דובובי.

זו הבטיחה לו עזרה, לדבריו — כולל החלפת מגורים אפילו. אולם מאז חלפו שני-שנים — ואף אחת מן ההבטחות לא הוג-שמה. יותר מזה — אפילו עובדת סוציאלית לא טרחה לבקר, ולוא רק פעם אחת, בבית המשפחה, לראות במו עיניה באיזה כוך גרים שש הנפשות, באיזה תנאים גדלים חמשת הילדים, שעל שניים מהם לפחות מעידים מנהלי בתי-הספר שלהם, כי הם עילויים.

"לא שלטתי על העצבים." כל זאת לא מנע מלישכת-הסעד לספר, במי-סגרת דו"ח שלה למבקר-המדינה, על התנאים הסוציאליים הנדיבים שכביכול העניקה ל-משפחה — כולל קיצבה חודשית של 300 ל"י, עזרה בבית, ביגוד לילדים, קייטנות, אוכל במסעדה ועוד. המשפחה עצמה לא ידעה כלל שמייחסים לה עזרה כזו. "לוא ידעתי", אומר האב, "הייתי צועק שזה שקר." כל העזרה, לדבריו, מסתכמת בסך-מאה ל"י לחודשי, וגם זאת רק מאז שחלה ואינו מסוגל לעבוד באופן סדיר.

לדברי מנחם, לא היה זה השקר היחיד של הלישכה. בכתב-ההגנה שהגיש נגד תבי-עת הלישכה, הכחיש את טענת התביעה ש-היה זה הוא שתקף את מנהלת לישכת-הסעד. טוען הוא: "מה פתאום שאני את-קוף אותה? הם שלחו לי הזמנה לבוא אליהם באותו יום. אפילו הפסדתי יום עבו-דה. רצו לדבר איתי בקשר לסידור הילדה במוסד. כשבאתי, אמרה לי שושנה שהיום אין קבלת-קהל. אמרתי לה: אבל אתם הו-מנחם אותי להיום? בלי לשמוע אותי, כמה פתחה את הדלת, ודחפה אותי החוצה. כעסתי ופתחתי את הדלת בחוזקה, ואז היא נדחפה אחורנית, והתחילה לצעוק עלי למה אני מתפרץ. לא שלטתי על העצבים שלי, היכיתי בשולחן והוא נשבר. אז היא הומינה משטרה.

"קל להבין את הנאשם." השבוע, בפסק-הדין בו הרשיע את מנחם וקנסו ב-מאה ל"י, כתב השופט בוכורזיק בחריפות רבה: "לישכת-הסעד, תחור מוסד ציבורי, צריכה לדייק בפרטים. הסתירה בין הפר-טים שהיא מסרה לנתון בטיפול, ובין ה-פרטים שמסרה למבקר המדינה, מעוררת בליבי חשש רציני שהנאשם לא קיבל טי-פול ראוי, לו היה זכאי לאור מצבו הקשה. ואם כך היו הדברים, קל להבין את מצבו הנפשי ורוגזו. יתכן שביום ו' אין אמנם קבלת קהל בלישכת הסעד המקומית, אך בכל זאת אינני חושב שלא היה מקום ל-טפל בנאשם, בהתחשב במצבו. יש להבין שלא חוקי הסעד שייכים ללישכת-הסעד — אלא להיפך.

"הממונים בלישכה זו צריכים להבין ש-לפעמים יש צורך ללכת לקראת המבקשים — גם לפנים משורת הדין."

דרכי-אדם

האב שזקק

את בנו לרחוב

"אבא, עברנו לדירה חדשה?" שאלה אתי בת הארבע. "כן", השיב אביה, יעקב בנדר (26). "או מתי יביאו את הגג המשיכה הקטנה לשאול."

על כך התקשה האב לענות. שכן הדירה החדשה היתה — באמצע הרחוב. ומי שהש-ליך את יעקב ומשפחתו לשם, היה אביו דווקא.

עם הירדועה-בציבור. ביום הראשון לפני שבועיים הגיעו לבית משפחת בנדר, ברחוב 180 ביפו, אנשי ההוצאה-לפועל, החלו מוציאים מהדירה את מעט הרהיטים, כשהם מגלחים מהם חלקים שונים תוך כדי גרידה. יעקב, אשתו ושני ילדיו הקטנים עברו להתגורר במרחק מטרים ספורים מן הבית — באמצע הרחוב.

היחסים בין יעקב לאביו הורעו כאשר התחתן יעקב עם אשתו, ירדה. "אבי הת-נגד לזה שהתחתנתי עם ספרדיה", מספר יעקב, העובד כשכיר בנד.

למרות זאת, המשיכו יעקב וירדיה, מ'חוסר אמצעים, לגור בדירת הורי יעקב. לפני מספר חודשים נפטרה אמו של יע-

(המשך בעמוד 36)

I.T.T. SCHAUB LORENZ
מקלט הטלוויזיה
הטוב בעולם!
גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות HI-FI סטריו מעולים מיוצרים ע"י
SCHAUB-LORENZ
חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מיובית וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ ת-א 621984-624193.70
אנו ערבים לכך שכל התקונים בת-א וסביבתה יבוצעו תוך 24 שעות לכל היותר במעבדה שלנו ב-ת-א רח' לילינבלום 25 56343-1 57679 טל

המנוי
קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

לאימוץ
כייסופר!

המלכה שסגרה את כל התיאטרונים

קארלוס השני מלך ספרד נמשח למלך כשהיה בן ארבע בלבד. לפי-כך החליטה אמו, המלכה מריה-אנה, לסגור את כל התיאטרונים בספרד למשך 11 שנה, בנימוק שאין לאד-רחים רשות ליהנות משעשוע שה-מלך אינו יכול ליהנות ממנו בגלל גילו הצעיר. בימינו העולם שייך ל-צעירים. שימי על רגליך גרבוניה של "מרסי" ומייד את צעירה ונאה יותר. הגרבוניה של "מרסי" הם אותם גרבוניה הנמכרים במיטב חנו-יות האפנה האסקולוסיבית באירופה ובארצות-הברית: אותה רמה אופנ-תית, אותה איכות, אותו זוהר נעו-רים האהוב עליך.

נשים מאמיות בגרבי
Merici